

Привид 1938 року

Європою блукає привид, якого ми вже бачили раніше, він нагадує політику умиротворення Гітлера, що тоді призвела до анексії Чехословаччини та спричинила Другу світову війну.

Якщо проводити історичні паралелі, путін кидає Європі той самий експансіоністський виклик, що й нацистський диктатор, методично застосовуючи методи останнього всередині своєї країни.

Невігластво нових американських лідерів, поєднане з їхнім перебільшеним відчуттям власної величі та неконтрольованим популізмом, змушує їх вважати, що вони можуть вести переговори з будь-ким та про будь-що.

Це ще одна помилка. Такий підхід не спрацював із північнокорейським диктатором Кім Чен Ином і не спрацює з кремлівським автократом, який підживлює та обманює свій народ політикою ревізіонізму, що нагадує Німеччину 1930-х років.

Яким би не був результат запланованих і досі невизначених переговорів – вони не відбудуться без Європи. Саме європейці зрештою визначатимуть умови, адже саме їм доведеться їх реалізувати, щоб компенсувати відхід Америки, який давно видавався неминучим.

Для багатьох це революція. Насправді ж це радше випробування – момент істини для континенту, який знову зіткнувся з війною і мусить дати їй відсіч, зокрема й військовими засобами.

Наприклад, НАТО без американців могло б стати таким засобом.